

13 października

**BŁ. HONORATA KOŹMIŃSKIEGO
KAPŁANA**

Święto

WEZWANIE

Ant. Chwalmy naszego Boga, * cześć oddając Błogosławionemu Honoratowi.

GODZINA CZYTAŃ

HYMN

1. Boże, co w świętych chwałę swą objawiasz
I doskonałej od nich czci doznajesz,
Przez ich gorliwość Kościół swój odnawiasz,
A nam w nich przykład i wzór życia dajesz.
1. Dzięki składamy za Założyciela
Wiele zgromadzeń, które jego duchem,
Myślą natchnione, w służbie Zbawiciela
Niosą ubogim pomoc i otuchę.
2. Ojciec Honorat pełen był prostoty
Życia skromnego i cichości wzorem.
Troską otaczał lud potrzebujący,
Łącząc z odwagą miłość i pokorę.
3. Niejednej w życiu doświadczył udręki

Czy to od wrogów, czy od własnych
braci,
A przecież pomny na Chrystusa męki
Krzywdy przebaczał, dobrem za zło
płacił.

4. Można Patronie na złe czasy dany,
Dźwignij nasz naród z przywar i
nałogów,
By Bożej Matce w opiekę oddany
Powstał i znowu wiernie służył Bogu.
5. Chwała bądź Bogu w Trójcy Jedynemu,
Który swą łaską wiedzie ku świętości;
Ojcu, Synowi, Duchowi Świętemu
Niech cześć rozbrzmiewa teraz i w
wieczności. Amen.

PSALMODIA

1 ant. Jeśli kto chce być pierwszym,*
niech się stanie ostatnim ze wszystkich / i
wszystkim służy.

Psalm 21, 2-8. 14

Panie, król się weseli z Twojej potęgi*
i z Twej pomocy tak bardzo się cieszy.
Spełniłeś pragnienie jego serca*
i nie odmówiłeś błaganiom warg jego.
Bo pomyślne błogosławieństwo wcześniej
nań zesłałeś,*
szczerozłotą koronę włożyłeś mu na
głowę.

Prosił Ciebie o życie,*

Ty go obdarzyłeś długimi dniami na wieki i na zawsze.

Wielka jest jego chwała dzięki Twojej pomocy,*

ozdobiłeś go dostojnością i blaskiem.

Gdyż błogosławieństwem uczyniłeś go na wieki,*

napełniłeś go radością Twojej obecności.

Król bowiem w Panu pokłada nadzieję* i nie zachwieje się z łaski Najwyższego.

Powstań, Panie, w swojej potędze,*

będziemy śpiewać i słać moc Twoją.

Ant. Jeśli kto chce być pierwszym,* niech się stanie ostatnim ze wszystkich / i wszystkim służy.

2 ant. Pan jest moją opoką,* nie ma w Nim nieprawości.

Psalm 92, 12-16

Moje oko spogląda z góry na nieprzyjaciół,†

a uszy me usłyszały o klęsce przeciwników,*

tych, którzy na mnie powstają.

Sprawiedliwy zakwitnie jak palma,* rozrośnie się jak cedr na Libanie.

Zasadzeni w domu Pańskim*

rozkwitną na dziedzińcach Boga naszego.

Nawet i w starości wydadzą owoc,* zawsze pełni życiodajnych soków,

4

Aby świadczyć, że Pan jest sprawiedliwy;*
On moją Opoką i nie ma w Nim
nieprawości.

Ant. Pan jest moją opoką,* nie ma w Nim
nieprawości.

3 ant. Sprawiedliwi cieszą się * i weselą
przed Bogiem.

Psalm 68, 2-11

Bóg wstaje i rozpraszają się Jego
wrogowie, †
pierzchają przed Jego obliczem*
ci, którzy Go nienawidzą.

Jak dym przez wiatr rozwiany, †
jak воск, co rozpływa się przy ogniu,*
tak giną przed Bogiem grzesznicy.

A sprawiedliwi cieszą się i weselą przed
Bogiem,*
i rozkoszują radością.

Śpiewajcie Bogu, grajcie Jego imieniu, †
równajcie drogę przed Tym, który
dosiada obłoków,*
cieszcie się Panem, przed Nim się
weselcie.

Ojcem dla sierot i wdów opiekunem*
jest Bóg w swym świętym mieszkaniu.

Bóg dom gotuje dla opuszczonych, †
jeńców prowadzi ku lepszemu życiu,*
tylko oporni zostają na zeszcłej ziemi.

Boże, gdy szedłeś przed ludem Twoim,*
gdy kroczyłeś przez pustynię,

Zadrżała ziemia, niebo deszcz zesłało*
przed obliczem Boga, przed Bogiem
Izraela.

Deszcz obfity zesłałeś, Boże,*

Tyś orzeźwił swe znękanе dziedzictwo.

Twoja rodzina, Boże, znalazła to
mieszkanie,*

które w swej dobroci dałeś ubogiemu

Ant. Sprawiedliwi cieszą się * i weselą
przed Bogiem.

K. Usłyszysz z ust moich słowo.

W. Które będziesz głosił w moim imieniu.

I CZYTANIE

Z Pierwszego Listu św. Piotra Apostoła
(5,1-11)

Starszych, którzy są wśród was, proszę, ja również starszy, a przy tym świadek Chrystusowych cierpień oraz uczestnik tej chwały, która ma się objawić: paście stado Boże, które jest przy was, strzegąc go nie pod przymusem, ale z własnej woli, jak Bóg chce; nie ze względu na niegodziwe zyski, ale z oddaniem; i nie jak ci, którzy ciemną gminę, ale jako żywe przykłady dla stada. Kiedy zaś objawi się Najwyższy Pasterz, otrzymacie niewiedzący wieniec chwały.

Tak samo wy, młodzieńcy, bądźcie poddani starszym. Wszyscy zaś wobec siebie wzajemnie przyobleczcie się w pokorę, Bóg bowiem pysznym się sprzeciwia, a pokornym łaskę daje. Upokórzcie się więc pod mocną ręką Boga, aby was wywyższył w stosownej chwili. Wszystkie troski wasze przerzucie na Niego, gdyż Jemu zależy na was.

Bądźcie trzeźwi! Czuwajcie! Przeciwnik wasz, diabeł, jak lew ryczący krąży, szukając, kogo pożreć. Mocni w wierze przeciwstawcie się jemu. Wiecie, że te same cierpienia ponoszą wasi bracia na świecie.

A Bóg wszelkiej łaski, Ten, który was powołał do wiecznej swojej chwały w Chrystusie, gdy trochę pocierpicie, sam was udoskonali, utwierdzi, umocni i ugruntuje. Jemu chwała i moc na wieki wieków. Amen.

RESPONSORIUM 1Kor 4, 1-2; Prz 20, 6

W. Niech ludzie nas uważają† za sługi Chrystusa i za szafarzy tajemnic Bożych.

* A od szafarzy już tutaj się żąda, aby każdy z nich był wierny.

K. Dobrocią swoją chełpi się wielu, lecz męża wiernego któż znajdzie? **W.** A od szafarzy już tutaj się żąda, aby każdy z nich był wierny.

II CZYTANIE

Z dzieła bł. Honorata *O zgromadzeniach ukrytych przed światem* (Kraków 1901, s. 2-9)

Zbawiciel wiódł życie ukryte przed światem, nie był znany prawie nikomu ze swego Boskiego posłannictwa, pochodzenia i poświęcenia się Bogu, i sprawie zbawienia. Dlatego dziwiono się, gdy Pismo przytaczał, mówiąc: „Skądże Mu to, przecież Go znamy jako cieślę, i Jego krewnych”. Potem, gdy już wystąpił do opowiadania Ewangelii św., jeszcze się często ukrywał, już to dla uniknięcia czci, już dla uchylenia się od prześladowania, dopóki godzina Jego nie nadeszła. Dusze przeto kryjące przed światem wyższe dążenia swoje i poświęcenie się Bogu, i sprawie zbawienia dusz, czy to czynią dla pokory, nie chcąc być znane światu i cześć od niego odbierać, czy to dla uniknięcia prześladowania lub bezpieczniejszego poświęcenia się dla bliźnich, naśladują w tym wzór najwyższej świętości.

Przenajświętsza Panna służyła Bogu w wielkim ukryciu przed światem i chociaż przechodziła doskonałością wszystkie zakonnice całego świata, jednakże nie odróżniała się od osób swego stanu i nikomu nie wyjawiała tajemnic swego serca ani swoich ślubów, ani

wielkiego swego powołania. Dlatego stała się świetnym przykładem tego życia i słusznie także te dusze, które chciałyby takie życie prowadzić, powinny obierać to Jej życie ukryte za swój wzór.

Życie zakonne jest instytucją Boską i ustać nie może, bo bez niego nie mogłaby być wypełniona Ewangelia św., dlatego Duch Święty nie przestaje wzbudzać powołań do tego życia, nawet w czasie prześladowania; gdy więc dusze tak powołane nie mogą mieć sposobności poświęcenia się jawnie Bogu, dla braku klasztorów, muszą obmyślać sposoby służenia Bogu skrycie. Głównym zadaniem ukrytych zgromadzeń jest najgłębsze ukrycie przed światem swego powołania, złożenie z siebie ofiary Bogu, ale tak, aby o tej ofierze nikt z ludzi nie wiedział. Bo jeśli dobrze jest ukrywać dary Boże, to czyż nie należy ukryć głęboko tego daru, tej łaski nad łaskami, jaką jest powołanie, aby ono było tajemnicą między nami i Bogiem, aby pochwały ludzkie tej ofiary nie zbrudziły, aby ją czystą i niepokalaną dochowano do końca. „Dobrze jest bowiem zachować tajemnicę królewską”. Ukrycie przed światem, to życie ciche, pracowite, to bohaterskie nieraz poświęcenie się dla Boga, nikomu nie znane, tylko Bogu, nie uczczone przez

nikogo, owszem, zewsząd spotykające się ze śmiechem i wzgardą ludzi, jest największą ozdobą tych zgromadzeń, jest ich pięknnością, jest wdziękiem i wonią tego fiołka, zasadzonego ręką Maryi Przenajświętszej na pocieszenie ukrytego w Hostii Jezusa, jest najlepszym Ich uczczeniem i zjednoczeniem swego życia z Ich życiem i z życiem Apostołów i pierwszych uczniów Chrystusa. Ukrycie przed światem jest najdoskonalszym środkiem osiągnięcia wpływu na innych, do rozszerzenia wszędzie królestwa Bożego i szukania dusz ginących, do zaciągnięcia po całej ziemi zbawczych sieci Chrystusowych, do rozjaśniania wszelkich ciemności, przedostania się wszędzie światła Bożego i rozrzucenia wszędzie płomyków Bożej miłości.

RESPONSORIUM Kol 3, 2-3; Fil I, 27

W. Dążcie do tego, co w górze, † nie do tego, co na ziemi. * Umarliście bowiem i wasze życie jest ukryte z Chrystusem w Bogu.

K. Sprawujcie się w sposób godny Ewangelii Chrystusowej. **W.** Umarliście bowiem.

HYMN Ciebie Boże chwalimy.

Modlitwa jak w Jutrzni.

JUTRZNIA**HYMN**

1. Witaj, Ozdobo polskiego Kościoła,
Odnowicielu życia zakonnego,
Przed tobą polski naród chyli czoła,
wielbiąc za dar ten Boga najwyższego.
6. Wśród nieprzyjaciół Ojczyzny i Boga
Stałeś odważny i nieustraszony.
Wspierając biednych, chwając Pana
Boga,
Przyniosłeś wielkie i obfite plony.
7. Los ci nie szczędził bólu i strapienia.
Kryzysu wiary, licznych przeciwności,
Bóg się posłużył katorgą więzienia,
By ci ukazać drogę do świętości.
8. Tyś był geniuszem myśli, słów i
czynów,
Które rozliczne zrodziły owoce.
Pełło Warszawy, Chlubo kapucynów,
Niech na nas spłyną ducha twego
moce.
9. Boże, co dajesz w swojej Opatrzności
Natchnionych mężów dla zbawienia
świata,
Bądź pochwalony teraz i w wieczności
Za to, żeś dał nam Ojca Honorata.
Amen.

10.

PSALMODIA

1 ant. Wielkie było dla mnie Twoje miłosierdzie, * a życie moje wyrwałeś z głębin otchłani.

Psalm 63, 2-9

Boże, mój Boże, szukam Ciebie*
i pragnie Ciebie moja dusza.

Ciało moje tęskni za Tobą,*
jak zeschła ziemia łaknąca wody.
Oto wpatruję się w Ciebie w świątyni,*
by ujrzeć Twą potęgę i chwałę.

Twoja łaska jest cenniejsza od życia,*
więc sławić Cię będą moje wargi.

Będę Cię wielbił przez całe życie*
i wzniosę ręce w imię Twoje.

Moja dusza syci się obficie,*
a usta Cię wielbią radosnymi wargami.
Gdy myślę o Tobie na moim posłaniu*
i o Tobie rozważam w czasie moich czuwań.

Bo stałeś się dla mnie pomocą *
i w cieniu twych skrzydeł wołam radośnie:

„Do Ciebie Ignie moja dusza,*
prawica Twoja mnie wspiera.”

Ant. Wielkie było dla mnie Twoje miłosierdzie, / a życie moje wyrwałeś z głębin otchłani.

2 ant. Szczęśliwi, których moc jest w Tobie, * którzy zachowują ufność w swym sercu.

Pieśń (Dn 3, 57-88. 56)

Błogosławcie Pana, wszystkie dzieła
Pańskie,*

chwalcie Go i wywyższajcie na wieki.

Błogosławcie Pana, aniołowie Pańscy,*
błogosławcie Pana niebiosa.

Błogosławcie Pana, wszelkie wody
podniebne,*

błogosławcie Pana, wszystkie potęgi.

Błogosławcie Pana, słońce i księżycu,*
błogosławcie Pana, gwiazdy na niebie.

Błogosławcie Pana, deszcze i rosy,*
błogosławcie Pana, wszystkie wichry
niebieskie.

Błogosławcie Pana, ogniu i żarze,*
błogosławcie Pana, upale i chłódzie.

Błogosławcie Pana, rosy i szrony,*
błogosławcie Pana, mrozy i zimna.

Błogosławcie Pana, lody i śniegi,*
błogosławcie Pana, dnie i noc.

Błogosławcie Pana, światło i ciemności,*
błogosławcie Pana, błyskawice i chmury

Niech ziemia błogosławi Pana,*
niech Go chwali i wywyższa na wieki.

Błogosławcie Pana, góry i pagórki,*
błogosławcie Pana, wszelkie rośliny na
ziemi.

Błogosławcie Pana, źródła wodne,*
błogosławcie Pana, morza i rzeki.

Błogosławcie Pana, wieloryby i morskie
stworzenia,*

błogosławcie Pana, wszelkie ptaki
powietrzne.

Błogosławcie Pana, dzikie zwierzęta i
trzody,*

błogosławcie Pana, synowie ludzcy.

Błogosław Pana, Izraelu,*

chwal Go i wywyższaj na wieki.

Błogosławcie Pana, kapłani Pańscy,*

błogosławcie Pana, słudzy Pańscy.

Błogosławcie Pana, duchy i dusze
sprawiedliwych,*

błogosławcie Pana, święci i pokornego
serca.

Błogosławcie Pana, Chananiaszu,
Azariaszu i Miszaelu,*

chwalcie Go i wywyższajcie na wieki.

Błogosławmy Ojca i Syna i Ducha
Świętego,*

chwalmy Go i wywyższajmy na wieki.

Błogosławiony jesteś, Panie, na
sklepieniu nieba,*

pełen chwały i wywyższony na wieki.

Na końcu tej pieśni nie mówi się Chwała Ojcu.

Ant. Szczęśliwi, których moc jest w Tobie,
/ którzy zachowują ufność w swym sercu.

3 ant. Pan uczynił nam wielkie rzeczy * i
radość nas ogarnęła.

Psalm 149

Śpiewajcie Panu pieśń nową,*

14

głoście Jego chwałę w zgromadzeniu
świętych.

Niech się Izrael cieszy swoim Stwórcą,*
a synowie Syjonu radują swym Królem.

Niech imię Jego czczą tańcem,*
niech grają Mu na bębnie i cytrze.

Bo Pan swój lud miłuje,*
pokornych wieńczy zwycięstwem.

Niech święci cieszą się w chwale,*
niech się weselą przy uczcie niebieskiej.

Chwała Boża niech będzie w ich
ustach,*

a miecz obosieczny w ich ręku.

Aby pomścić się na poganach*

i karę wymierzyć narodom,

Aby ich królów zakuć w kajdany,*

a dostojników w żelazne łańcuchy,

Aby się spełnił wydany na nich wyrok.

To jest chwałą wszystkich świętych Jego.

Ant. Pan uczynił nam wielkie rzeczy / i
radość nas ogarnęła.

CZYTANIE

Rz 12, 1-2

A zatem proszę was, bracia, przez
miłosierdzie Boże, abyście dali ciała swoje
na ofiarę żywą, świętą, Bogu przyjemną,
jako wyraz waszej rozumnej służby Bożej.
Nie bierzcie więc wzoru z tego świata, lecz
przemieniajcie się przez odnawianie
umysłu, abyście umieli rozpoznać, jaka

jest wola Boża: co jest dobre, co Bogu przyjemne i co doskonałe.

RESPONSORIUM KRÓTKIE

K. Serca świętych zwrócone * Ku prawu Bożemu. **W.** Serca. **K.** Ich kroki nie zachwiały się w drodze. **W.** Ku prawu. **K.** Chwała Ojcu. **W.** Serca.

Ant. do pieśni Zachariasza Tylko ten, kto kocha, * uczy i prowadzi swoich uczniów / jako dobry pasterz.

PROŚBY

Wychwalajmy Chrystusa, który za Kościół ofiarował samego siebie. Zanośmy do Niego wspólne prośby:

Wejrzyj łaskawie na swój Kościół, Panie.

Błogosławiony jesteś, Pasterzu Kościoła, Ty nas dzisiaj obdarzasz światłem i życiem,
— pobudź nas do wytrwałej służby dla Ciebie.

Prowadź swój Kościół drogą przykazań,
— niech Duch Święty uczyni go wiernym Tobie.

Obdarz nasze serca łaską pokory, którą przepelniłeś błogosławionego Ojca Honorata,

16

— abyśmy byli sobie nawzajem poddani
jako słudzy Chrystusa.

Ześlij nam swego Ducha,

— abyśmy naszą miłością bliźniego wielbili
Boga Ojca.

Ty poleciłeś ludziom przez pracę czynić
sobie ziemię poddaną,

— naucz nas pracować na Twoją chwałę,
aby przybliżyło się królestwo Boże.

Ojcze nasz.

Modlitwa

Boże, Ty raczyłeś obdarzyć
Błogosławionego Honorata, prezbitera,
duchem troskliwej miłości, aby mógł wiele
dusz pojednać z Tobą, † spraw przez jego
wstawiennictwo, * abyśmy dostąpili łaski
Twojego przebaczenia i zjednoczyli się z
Tobą w doskonałej miłości. Przez naszego
Pana Jezusa Chrystusa, Twojego Syna, †
który z Tobą żyje i króluje w jedności
Ducha Świętego,* Bóg, przez wszystkie
wieki wieków. Amen.

MODLITWA W CIĄGU DNIA

Boże, wejrzyj. Chwała Ojcu. Jak była na
początku. Alleluja.

Antyfony i psalmy z dnia bieżącego.

CZYTANIE

2 Tm 1,8

Nie wstydz się zatem świadectwa Pana naszego ani mnie, Jego więźnia, lecz weź udział w trudach i przeciwnościach znoszonych dla Ewangelii mocą Bożą!

K. Oczy Pana zwrócone na sprawiedliwych.

W. Uszy Jego otwarte na ich wołanie.

Modlitwa jak w Jutrzni.

NIESZPORY

Boże, wejrzyj. Chwała Ojcu. Jak była na początku. Alleluja

HYMN

1. Na głos Chrystusa czujny i wrażliwy
Wacław Koźmiński, pogardziwszy
światem,
Na żyznej roli franciszkańskiej niwy
Zakwitnął cnót swych wielobarwnym
kwiatem.
11. Oddał się w służbę Najświętszej
Dziewicy,
Jej nieskalaność i niewinność głosił.
Pod Jego słowem kruszeli grzesznicy,
Jedną ich z Bogiem, z nędzy ich
podnosił.
12. Iluż ubogim i chorym łzy osuszył?

Ile pociechy w serca wlał struchlałe?
 On był ratunkiem dla niejednej duszy,
 Słabych ocalał, Bogu dawał chwałę.

13. Jego gorliwość, zapal apostolski
 Wzbudziły nowe, liczne zgromadzenia,
 Co, lecząc rany umęczonej Polski,
 Miały łagodzić bóle i cierpienia.
14. Boże, składamy Tobie dziękczynienie
 Za dar tak cenny Ojca Honorata.
 Niechaj Ci będzie cześć i uwielbienie
 Teraz i zawsze, do skończenia świata.
 Amen.

PSALMODIA

1 ant. Jego kapłanów odzieję zbawieniem,
 * a jego wierni prawdziwie cieszyć się
 będą.

Psalm 132, 1-10

Pamiętaj, Panie, Dawidowi*
 wszystkie jego trudy,

Jak złożył Panu przysięgę,*
 związał się ślubem przed Bogiem
 Jakuba:

„Nie wejdę do mieszkania w moim domu,*
 nie wstąpię na posłanie mego łoża,

Nie użyczę snu moim oczom,*
 powiekom moim spoczynku,

Póki nie znajdę miejsca dla Pana,*
 mieszkania dla Niego, dla Boga Jakuba”.

Słyszeliśmy o arce w Efrata,*

znaleźliśmy ją na polach Jaaru.
Wejdźmy do Jego mieszkania,*
padnijmy przed podnóżkiem stóp Jego.

Wyrusz, Panie, na miejsce Twego
odpoczynku,*

Ty i arka Twej chwały.

Niech Twoi kapłani w sprawiedliwość się
odzieją,*

a Twoi wyznawcy niech śpiewają z
radości.

Przez wzgląd na Dawida, Twego
sługę,*

nie odtrącaj oblicza swojego
pomazańca.

Ant. Jego kapłanów odzieję zbawieniem, /
a jego wierni prawdziwie cieszyć się będą.

2 ant. Sprawiedliwy nigdy się nie
zachwieje * i pozostanie w wiecznej
pamięci.

Psalm 34, 2-1 1

Będę błogosławił Pana po wieczne czasy,*
Jego chwała będzie zawsze na moich
ustach.

Dusza moja chlubi się Panem,*
niech słyszą to pokorni i niech się
weselą.

Wysławiajcie razem ze mną Pana,*
wspólnie wywyższajmy Jego imię.

Szukałem pomocy u Pana, a On mnie
wysłuchał *

20

i wyzwolił od wszelkiej trwogi.
Spójrzcie na Niego, a rozpromienicie się
radością,*

oblicza wasze nie zapłoną wstydem.

Oto zawołał biedak i Pan go usłyszał,*
i uwolnił od wszelkiego ucisku.

Anioł Pański otacza szańcem
bogobojnych,*
aby ich ocalić.

Skosztujcie i zobaczcie, jak Pan jest
dobry;*
szczęśliwy człowiek, który znajduje w
Nim ucieczkę.

Bójcie się Pana, wszyscy Jego święci,*
gdyż bogobojni nie zaznają biedy.

Bogacze zubożeli i zaznali głodu,*
szukającym Pana niczego nie
zabraknie.

Ant. Sprawiedliwy nigdy się nie zachwieje
/ i pozostanie w wiecznej pamięci.

3 ant. Pan moją mocą i pieśnią,* On stał
się moim Zbawcą.

Pieśń Ef 1, 3-10

Błogosławiony niech będzie Bóg i Ojciec*
naszego Pana Jezusa Chrystusa.

On napełnił nas wszelkim
błogosławieństwem duchowym*
na wyżynach niebieskich, w Chrystusie.

W Nim bowiem wybrał nas przed
założeniem świata,*

abyśmy byli święci i nieskalani przed Jego obliczem.

Z miłości przeznaczył nas dla siebie†
jako przybranych synów przez Jezusa
Chrystusa,*

według postanowienia swojej woli,
Ku chwale majestatu swej łaski,*
którą nas obdarzył w Umiłowanym.

W Nim odkupienie mamy przez krew
Jego,†

odpuszczenie grzechów,*
według bogactwa Jego łaski.

Szczodrze ją na nas wylał *
w postaci wszelkiej mądrości i
zrozumienia,

Przez to, że nam oznajmił tajemnicę
swej woli,†

według swojego postanowienia, które
przedtem w Nim powziął *
dla dokonania pełni czasów,

Aby wszystko zjednoczyć na nowo w
Chryście jako Głowie:*

to, co jest w niebiosach, i to, co jest na
ziemi.

Ant. Pan moją mocą i pieśnią, / On stał się
moim Zbawcą.

CZYTANIE 1 P 4, 10-11

Jako dobrzy szafarze różnorodnej
łaski Bożej służcie sobie nawzajem tym
darem, jaki każdy otrzymał. Jeżeli kto ma

[dar] przemawiania, niech to będą jakby słowa Boże! Jeżeli kto pełni posługę, niech to czyni mocą, której Bóg udziela, aby we wszystkim był uwielbiony Bóg przez Jezusa Chrystusa. Jemu chwała i moc na wieki wieków! Amen.

RESPONSORIUM KRÓTKIE

K. Oto pasterz, który miłuje swoich braci.

* I gorliwie się wstawia za swoim ludem.

W. Oto pasterz. **K.** Oddał życie za swoich braci. **W.** I gorliwie. **K.** Chwała Ojcu.

W. Oto pasterz.

Ant. do Pieśni Maryi Sługo dobry i wierny,
* wejdź do radości twojego Pana.

PROŚBY

Z serc pełnych oddania wnieśmy nasze prośby do Chrystusa, który jest Pasterzem Kościoła, źródłem mocy i pociechy dla swojego ludu:

Przyjdź, Panie, na pomoc swojemu ludowi.

Błogosławiony jesteś, Panie, który raczyłeś nas powołać do swojego świętego Kościoła,
— zachowaj nas zawsze w jego wspólnocie.

Najwyższy Pasterzu, który dałeś Kościołowi ojca Honorata,

— udzielaj wielu młodym osobom łaski wielkodusznej odpowiedzi na Twoje wezwanie do wyłącznej służby dla Ciebie.

Udziel grzesznikom łaski nawrócenia,
dodaj siły upadłym,

— wszystkim ukaż drogę pokuty i zbawienia.

Kieruj umysłami i sercami tych, którzy sprawują nad nami rządy,

— aby zgodnie z Twoją wolą wiedli nas drogą pokoju.

Obdarz wiecznym pokojem zmarłych,

— zwłaszcza tych, którzy należeli do Rodziny Honorackiej.

Ojcze nasz.

Modlitwa jak w Jutrzni.